

Stockholm den 7 november 2019

Stockholms tingsrätt
Box 8307
104 20 Stockholm

**Mål nr T 12325-19 Samir Sabri ./ Statens Justitiekanslern,
angående ersättning enligt lagen (1974:515) om ersättning vid
frihetsinskränkning**

Tingsrätten har den 16 oktober 2019 förelagt Samir Sabri att yttra sig över statens svaromål (aktbilaga 24). Med anledning av detta får Samir Sabri anföra följande.

**1 FRÅGAN OM DET FINNS FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ATT
JÄMKA SAMIR SABRIS RÄTT TILL ERSÄTTNING**

1.1 Inledning

1.1.1 Staten har gjort gällande att Samir Sabri inte har rätt till någon ersättning eftersom han uppsåtligt har föranlett frihetsinskränkningslagen på det sätt som avses i 4 § 1 mom. lagen om ersättning vid frihetsinskränkning (frihetsinskränkningenslagen).

1.1.2 Till stöd för sin inställning har staten anfört att Samir Sabri vid gripandet, under förundersökningen och vid rättegången har erkänt brottet samt att han har lämnat detaljerade uppgifter om gärningen. Vidare har staten anfört att Samir Sabri vidtagit flera åtgärder för att den tekniska utredningen skulle peka på att han själv var gärningsman.

1.1.3 Samir Sabri vitsordar att han omedelbart efter mordet på [REDACTED] tog på sig ansvaret för dådet samt att han också vidtog de åtgärder som staten har påstått. Han bestrider dock att han uppsåtligen har föranlett frihetsinskränkningen på det sätt som avses i 4 § 1 mom. frihetsinskränkningsslagen.

1.2 **Samir Sabris erkännande kan inte tillmätas den betydelsen att rätten till ersättning ska bortfalla**

1.2.1 Enligt Samir Sabri måste frågan om rätten till ersättning ska jämkas till följd av ett felaktigt erkännande bedömas med utgångspunkt i förhållandena i det enskilda fallet.

1.2.2 När det gäller betydelsen av Samir Sabris erkännande och de åtgärder han vidtagit i anslutning till brottet måste det beaktas att han vid den aktuella tidpunkten var 15 år gammal och att han befann sig familjens lägenhet då [REDACTED] mördades av hans far. Det var alltså fråga om en mycket hotfull situation, där Samir Sabri agerat under påtryckningar från fadern och upplevde sig som tvingad att ta på sig ansvaret för dådet.

1.2.3 Samir Sabris uppfattning är därför att han inte uppsåtligen kan anses ha föranlett frihetsinskränkningen i den mening som avses i 4 § 1 mom. frihetsinskränkningsslagen.

1.3 **Det saknas tillräckligt samband mellan Samir Sabris erkännande och frihetsinskränkningarna**

1.3.1 Oavsett om Samir Sabris erkännande och övriga agerande kan tillmätas någon betydelse för frågan om jämkning bestrider han att det har funnits ett sådant tydligt samband mellan hans agerande och frihetsinskränkningar som förutsätts för att rätten till ersättning helt ska bortfalla.

- 1.3.2 För det första anser Samir Sabri att de förundersökningar som genomförts varit behäftade med allvarliga brister, som bl.a. har inneburit att polis och åklagare har underlåtit att utreda omständigheter och bevis som har talat till Samir Sabris fördel. De brister som Samir Sabri menar har förekommit i förundersökningarna är
- att de inledande förhören med honom genomfördes utan att hans försvarare var närvarande (se utskrift av polisförhör med Samir Sabri den 21 maj 1986, bilaga 2 till stämningsansökan, och utskrift av polisförhör med Samir Sabri den 22 maj 1986, bilaga 1 till detta yttrande),
 - att utredningen genomfördes av en förundersökningsledare som saknade tidigare erfarenhet av mordutredning (se återoppat vittnesförhör med ██████████ i resningsansökan i Svea hovrätts mål Ö 7110-15, bilaga 2 till detta yttrande. Se även Johansson, A. och Sabri, S., *Fallet Samir*, Ordfront förlag, 2017, s. 38–40 bilaga 3 till detta yttrande),
 - att alternativa händelseförlopp aldrig utreddes, trots att familjen Sabri sedan flera år varit föremål för Socialtjänstens åtgärder och att myndigheten alltså hade kännedom om att det förekom konflikter inom familjen (se s. 12 åklagarens yttrande den 16 oktober 2015, bilaga 14 till stämningsansökan, och yttrande av Stockholms socialförvaltning den 23 juni 1986, bilaga 4 till detta yttrande),
 - att merparten av det bevismaterial som togs i beslag aldrig blev föremål för någon teknisk analys (se s. 7 och 8 förundersökningsprotokoll den 24 juni 1986, bilaga 6 till stämningsansökan. Se även Johansson, A. och Sabri, S., *Fallet Samir*, Ordfront förlag, 2017, s. 156, bilaga 5 till detta yttrande),

- att obduktionen av [REDACTED] inte utfördes med den omsorg som har kunnat krävas, vilket bl.a. fick till följd att dödsfallstidpunkten aldrig kunde fastställas (se s. 4 rapport – rättsmedicinskt yttrande den 9 oktober 2015, bilaga 6 till detta yttrande, och rättsintyg från [REDACTED], bilaga 7 till detta yttrande),
- att någon undersökning av Samir Sabris naglar aldrig utfördes trots att det fanns avskrapad överhud på [REDACTED] huvud och hals (se rättsintyg från [REDACTED], bilaga 7 till detta yttrande, och rättsläkarens utlåtande efter obduktion av [REDACTED] [REDACTED] den 28 maj 1986, bilaga 8 till detta yttrande),
- att den mycket begränsade skada som fanns på Samir Sabris hand aldrig dokumenterades (se rättsintyg från [REDACTED], bilaga 7 till detta yttrande), samt
- att Samir Sabris far aldrig hördes i den återupptagna förundersökningen, trots att fadern pekats ut som verklig gärningsman (se s. 3 åklagarens yttrande den 16 oktober 2015, bilaga 14 till stämningsansökan, och överläkare [REDACTED] yttrande den 2 februari 1989 och överåklagarens beslut den 15 november 1989, bilaga 12 till stämningsansökan).

1.3.3 Om polis och åklagare hade utrett brottet förutsättningslöst och beaktat de omständigheter som talade till Samir Sabris fördel hade det kunnat klarläggas att han inte var gärningsman. Frihetsberövandet hade då varit väsentligt kortare än vad som kommit att bli fallet.

1.3.4 För det andra baserar sig den fällande domen av den 1 oktober 1986 närmast uteslutande på Samir Sabris egna erkännande.

- 1.3.5 Som en allmän utgångspunkt gäller att åklagaren i ett brottmål måste kunna bevisa att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Det innebär bl.a. utredningen måste vara så robust att det inte finns andra möjliga förklaringar till händelseförloppet än det som innefattas i åtalet (se t.ex. rättsfallet NJA 2015 s. 702 p. 28–29). Ett erkännande kan i vissa fall räcka som bevisning vid lindrigare brott men däremot inte vid allvarligare brottslighet.
- 1.3.6 Enligt Samir Sabri har det varit fel av tingsrätten att döma honom till ansvar för mordet trots att det saknades teknisk bevisning som gav stöd åt hans erkännande. Om tingsrätten hade gjort en utförligare bevisvärdering och på ett mer noggrant sätt värderat utredningen i målet hade domstolen kommit till slutsatsen att åtalet mot Samir Sabri skulle ogillas.
- 1.3.7 Vid dessa förhållanden får de frihetsinskränkningar som förekommit anses ha ett tydligare samband med bristerna i förundersökningarna och domstolens bristfälliga bevisvärdering än med Samir Sabris erkännande.

2 MÅLETS FORTSATTA HANDLÄGGNING

- 2.1 Samir Sabri har inget att invända mot att förberedelsen sker genom skriftväxling och att målet sätts ut till huvudförhandling utan någon föregående muntlig förberedelse.

Som ovan,

Rikard Samuelsson

Emilia Palm

Förteckning över bilagor

1. Utskrift av polisförhör med Samir Sabri 22 maj 1986
2. Resningsansökan i Svea hovrätts mål Ö 7110-15
3. Johansson, A. och Sabri, S., *Fallet Samir*, Ordfront förlag, 2017, s. 38–40
4. Yttrande av Stockholms socialförvaltning 23 juni 1986
5. Johansson, A. och Sabri, S., *Fallet Samir*, Ordfront förlag, 2017, s. 156
6. Rapport – rättsmedicinskt yttrande 9 oktober 2015
7. Rättsintyg från
8. Rättsläkarens utlåtande efter obduktion av 28 maj 1986